

NOTAT

**Miljø- og
Fødevareministeriet**
Departementet

Vand og Hav
J.nr. \$dossier_f2casenumber\$
Ref. LECAR/CHELL
Den 29. oktober 2020

Virksomheders direkte MFS-udledninger – status og løsninger

---

1. Tilvejebringelse af oplysninger om den i forvejen forekommende koncentration i et vandområde, herunder oplysninger fra virksomheder

Det indstilles, at styregruppen godkender, at der arbejdes videre med projekt om tilvejebringelse af i forvejen forekommende koncentrationer, samt at de oplysninger, virksomheder skal give i en ansøgningssituation præciseres som beskrevet under løsning.

Bilag: Notat om virksomheders oplysningspligt (bilag 1), oversigt over modeller til tilvejebringelse af oplysninger (bilag 1a) og notat om projektforslag for tilvejebringelse af forvejen forekommende koncentration (bilag 1b).

Problemstilling

Arbejdsgruppen har vurderet forskellige muligheder for at skaffe oplysninger om den i forvejen forekommende koncentration i et vandområde, da disse oplysninger ofte mangler.

Baggrund

Der er lavet et bilag med fordele og ulemper ved de forskellige metoder til at få viden om den i forvejen forekommende koncentration. Én model var at bede virksomheder om at foretage målinger i vandområdet for at få viden om den i forvejen forekommende koncentration. Denne mulighed indstilles ikke, bl.a. fordi det ville være et paradigmeskift at bede virksomhederne om at tilvejebringe oplysninger, som i virkeligheden er en myndighedsopgave, og da det vil være svært og dyrt for små virksomheder at skaffe.

Løsning

Det er ikke muligt at træffe afgørelser om tilladelse til direkte udledning af spildevand indeholdende miljøfarlige forurenende stoffer uden viden om tilstanden i det berørte vandområde. Der arbejdes på at opnå en bedre viden om tilstanden som led i MFS-strategien og vandområdeplaner, hvor der er afsat midler til målinger i vandløbsvandområder og projekt om modellering. Det vil dog tage tid at udvikle modelleringsmodeller, og målingerne dækker ikke behovet for data i til myndighedsbehandlingen af ansøgninger om udledninger.

Det foreslås, at der som en overgangsordning gives tilladelser på det bedste grundlag, der er. De nuværende vurderinger foreslås forbedret via en simpel tilgang med opdeling af vandområderne i et antal repræsentative typer kombineret med målinger af primært metaller for at give et bedre grundlag. Der vedlægges et notat med forslag til konkret projekt med beskrivelse af økonomi.

Der foreslås derudover præcisering af de oplysninger, virksomheder skal give. Det vurderes umiddelbart mest hensigtsmæssigt, at præciseringen fremgår af spildevandsbekendtgørelsen, men dette skal endeligt afklares.

Forventet effekt

Forslaget vil give miljømyndighederne et bedre administrationsgrundlag.

Videre proces

Der søges finansiering til den simple tilgang, der kombineret med målinger for metaller og enkelte andre relevante stoffer på udvalgte NOVANA stationer skal give et tilstrækkeligt grundlag til at kunne træffe afgørelser i en overgangsperiode.

2. Revurdering af virksomheders eksisterende tilladelser til udledning af spildevand

Det indstilles, at styregruppen godkender modellen beskrevet under løsning.

Bilag: Notat om revurderinger med forslag til løsning (bilag 2) og baggrundsnotat om revurderinger (bilag 2a)

Baggrund

Vandrammedirektivet er et minimumsdirektiv, og direktivets mål om god tilstand i 2015 er en resultatforpligtelse. Fristen kan forlænges til maksimalt 2027 med henblik på gradvis forbedring af tilstanden, dog således, at naturlige forhold kan begrunde en yderligere forlængelse af fristen.

En eksisterende udledning af miljøfarlige forurenende stoffer kan som udgangspunkt kun fortsætte, hvis udledningen ikke medfører overskridelse eller risiko for overskridelse af de miljøkvalitetskrav, der gælder for berørte vandområder, herunder i kumulation med øvrige udledninger og diffuse kilder.

Problemstilling

Virksomheder skal med regelmæssige intervaller have revurderet deres udledningstilladelse. Der er for nogle stoffer overskridelse af miljøkvalitetskrav i de vandområder, der udledes til. **Dette ville betyde, at en række virksomheder ikke ville kunne fortsætte med at udlede miljøfarlige forurenende stoffer**, selv om der er en række andre og større kilder til udledning af de pågældende stoffer, medmindre disse kilder reduceres eller ophører senest i 2027. Der er behov for en løsning, som sikrer mod denne vilkårlighed ift., hvilke virksomheder der fortsat kan udlede.

Løsning

Fortsat udledning til et vandområde, hvor der er overskridelser af miljøkvalitetskrav, forudsætter en plan for, hvordan der opnås målopfyldelse senest i 2027. Der skal med planen ske en vurdering af, hvilke udledninger eller andre kilder, som skal nedbringes for at nå målet, herunder om der fortsat er plads til eksisterende udledninger.

Ved krav om revurdering inden der er lagt en plan for den nødvendige prioritering af udledninger til samme vandområde, vil der frem mod 2027 med en vis procesrisiko kunne ske fortsat udledning frem til den nødvendige prioritering kan gennemføres, forudsat at udledningen i sig selv (uden hensyntagen til øvrige kilder) er forenelig med kravene, som gælder for vandområdet, og der på sigt arbejdes for en gradvis reduktion af blandingszonen i det omfang det er muligt, fx ved indførelse af ny teknologi (under hensyntagen til proportionalitetsprincippet).

Der vurderes ikke behov for at ændre bekendtgørelse nr. 1433 for, at der kan ske fortsat udledning inden for disse rammer. Procesrisikoen knytter sig til de bagvedliggende direktivforpligtelser. Bekendtgørelsen gengiver direktivkravet, og en ændring af bekendtgørelsen vil ikke kunne fritage fra forpligtelsen til at vurdere, om udledning vil medføre risiko for yderligere overskridelse eller forhindre

opfyldelse af miljøkvalitetskravene. Vandområderne skal opfylde kvalitetskravene senest i 2027, og der vil derfor inden for denne periode være et vist rum for overskridelse af kvalitetskravene, men forudsat kravene overholdes senest i 2027.

Forventet effekt

Den foreslåede tilgang vil etablere et grundlag for at de virksomheder, som skal have revurderet deres udledningstilladelse kan fortsætte udledningen under forudsætning af, at udledningen ikke i sig selv forhindrer, at kvalitetskravene kan overholdes i vandområdet, og der senest i 2027 er gennemført den nødvendige reduktion af udledning af miljøfarlige forurenende stoffer fra andre kilder til vandområdet.

Videre proces

Ovennævnte tilgang beskrives i vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer og uddybes i FAQ'erne til bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer.

Kildeopsporing færdigøres, og der rammesættes en plan for prioritering af udledninger ved indsatsplanlægningen frem mod 2027.

3. Blandingszoner udpeget i vandområder med målopfyldelse

Bilag: Notat med forslag til ændret udpegning af blandingszoner i kystvande og ændret FAQ (bilag 3)

Det indstilles, at styregruppen godkender, at forslag til FAQ om ændret udpegning af blandingszoner i kystvande indgår i statussag til departementschefen og forelægges for ministeren.

Baggrund

Det følger af vandrammedirektivet, at miljømyndigheden kan udpege blandingszoner omkring udledningpunkter, hvor koncentrationen af forurenende stoffer kan overskride de relevante miljøkvalitetskrav, hvis det ikke påvirker det øvrige overfladevandsområdes opfyldelse af miljøkvalitetskrav. Udpegningen af blandingszoner skal ske, så udstrækningen af de enkelte zoner er begrænset til udledningspunkternes umiddelbare nærhed og afpasset efter koncentrationerne af forurenende stoffer ved udledningspunktet samt ved anvendelse af BAT (den bedste tilgængelige teknik). Desuden skal der ved udpegning af blandingszoner indgå vilkår med henblik på at mindske udstrækningen heraf over tid. Til brug for medlemslandene er der i EU-regi udarbejdet tekniske retningslinjer for udpegning af blandingszoner og tillige et teknisk baggrundsdokument til støtte herfor.

Problemstilling

Ved udledning til kystvande i Danmark må der efter de nuværende retningslinjer udlægges en blandingszone på 50-100 meter. Denne udstrækning giver MST Virksomheder udfordringer ift. at kunne meddele udledningstilladelse i kystområder. EU-vejledningen, som er vedtaget ved komitéprocedurer, indeholder ingen anbefalinger om standardiserede, acceptable udstrækningskriterier for blandingszoner i kystvande. Udstrækningskriteriet anvendt i Danmark for kystvande fremgår ikke af EU-vejledningen, ligesom baggrunden for kriteriet ikke kunne findes i interne notater eller dokumenter i MST. Der er derfor set nærmere på andre landes tilgange og EU-vejledningen er genbesøgt med henblik på at kunne udpege større blandingszoner i kystvande.

Løsning

Der stilles forslag om at revidere de danske retningslinjer for fastsættelse af størrelsen af blandingszoner for kystvande, så de med udgangspunkt i den hollandske tilgang bygger på viden om maksimal volumen. Det anbefales, at der foretages en differentiering, som kan bygge på dybdeforhold, så det maksimale volumen og dermed et udstrækningskriterie reduceres med faldende dybde. Det foreslås at ændre tilgangen, således at der i kystvande (åben vand) kan anvendes en blandingszone på op til 350 meter fra udledningsstedet. For andre typer af kystvande anvendes op til 100 meter fra udledningsstedet. Forslaget vurderes at være fagligt underbygget og ligge inden for rammen af EU-vejledningen. Der vurderes ikke at være behov for at ændre FAQ'en fsva. længden af blandingszonen i vandløb eller størrelsen i søer.

Forventet effekt

Forslag til ændret udpegning af blandingszoner vil få betydning for en række udledningstilladelser.

Videre proces

FAQ opdateres, når miljøministeren har godkendt det ændrede udstrækningskriterie på op til 350 m i åbne kystvande.

4. Blandingszoner udpeget i vandområder, hvor der ikke er opfyldelse af miljømål (overskridelse af miljøkvalitetskrav i vandområdet)

Bilag: Notat om beregningsmetoder til fastsættelse af udlederkrav, når miljøkvalitetskrav i forvejen er overskredet i vandområdet (bilag 4)

Det indstilles, at styregruppen drøfter de præsenterede beregningsmetoder og godkender, at der arbejdes videre med en eller flere af metoderne.

Baggrund

Reglerne i vandrammedirektivet og i bekendtgørelserne om krav til udledning af forurenende stoffer er historisk set rettet mod et scenarie, hvor vandkvalitetskravene for det pågældende overfladevandområde er overholdt i forvejen, da miljømål som udgangspunkt skulle have været opfyldt i 2015.

Ved seneste ændring af bekendtgørelse 1433/2017 om krav til udledning af forurenende stoffer udgik § 9, stk. 3, som angav, at miljøkvalitetskrav og kvalitetskriterier skal være opfyldt ved kanten af en blandingszone, hvis en sådan udpeges. Begrundelsen for ophævelsen var, at bestemmelsen kunne syntes at forudsætte, at der ikke kan udpeges en blandingszone i overfladevandområder, hvor miljøkvalitetskrav i forvejen er overskredet, hvilket ikke havde været hensigten med bestemmelsen.

Problemstilling

Gældende bekendtgørelse nr. 1433/2017 åbner nu principielt for muligheden, men anviser ikke, hvorledes miljømyndigheden skal sætte vilkår/kravværdier i forbindelse med afgørelser om udledningstilladelser. Det følger af § 8, stk. 3, i bekendtgørelse om indsatsprogrammer, at det er muligt at træffe afgørelse om en påvirkning af et overfladevandsområde, hvor miljøkvalitetskrav ikke er opfyldt. Der er brug for at få tydeliggjort, hvad administrationsgrundlaget er for miljømyndigheden

for at kunne sætte vilkår/kravværdier i forbindelse med afgørelser om udledningstilladelser, hvor miljøkvalitetskravet i forvejen er overskredet i vandområdet.

EU-domstolen har flere domme (C-535/18 om forringelse og grundvand og Weser-dommen C-461/13 om rammer for myndigheders administration, forringelse og overfladevand) slået fast, at der er meget snævre muligheder for at tillade udledning til et vandområde, hvor miljøkvalitetskrav ikke er overholdt. Det klare udgangspunkt er, at aktiviteter, som bringer vandområdet længere fra opfyldelse af miljømål, ikke kan tillades. Der vurderes på den baggrund at være en procesrisiko ved at tillade udledning, hvor miljøkvalitetskrav ikke er overholdt.

Løsning

Der er opstillet forskellige beregningsmetoder for udpegning af blandingszoner, hvor miljøkvalitetskrav er overskredet.

Udfordringen er, at der ikke kan regnes med nul-påvirkning ved blandingszonens rand, hvor miljøkvalitetskravet er overskredet.

Arbejdsgruppen vil gerne høre styregruppens holdning til følgende tre metoder til vurdering af hvorvidt en udledning kan føre til manglende opfyldelse af miljømålet og forringelse af tilstanden:

Metode 1

Påvirkningen ved randen af blandingszonen skal være mindre end x % af den i forvejen forekommende koncentration i vandområdet. Ved x % vil der kunne træffes afgørelser om tilladelse til direkte udledning af spildevand i de undersøgte cases.

Fordele:

- Metoden inddrager fuldt ud den i forvejen forekommende koncentration af stoffet i det berørte vandområde og dermed de faktiske forhold.
- Der kan fastsættes klare administrative acceptkriterier (f. eks en forhøjelse på 1 %, 2,5% eller 5 %).

Ulemper:

- Der kan fastsættes højere udlederkrav i vandområder med stor overskridelse af miljøkvalitetskrav end i vandområder med lav overskridelse af miljøkvalitetskrav. Denne effekt kan imidlertid modvirkes ved at inddrage forholdet mellem den i forvejen forekommende koncentration (i.f.f.k.) og miljøkvalitetskravet for vand (VKK) ved en graduering af acceptkriterierne, se vedhæftede bilag 4.

Metode 2

Det forudsættes, at indsatser på sigt vil medføre opfyldelse af miljømålet i vandområdet. Ved en koncentration i vandområdet på 95 % af kvalitetskravet for vand vil der kunne træffes afgørelse om tilladelse til direkte udledning af spildevand i de undersøgte cases.

Fordele:

- Der kan fastsættes klare administrative acceptkriterier.
- Acceptkriterier fastsættes på baggrund af miljøkvalitetskravene.

Ulemper:

- Fastsættelsen af den i forvejen forekommende koncentration fastsættes fiktivt.
- Hvis det ikke lykkes at begrænse tilførslen fra eksisterende kilder tilstrækkeligt.

Metode 3

Påvirkningen (forhøjelsen af koncentrationen) ved randen af blandingszonen skal være mindre end detektionsgrænsen. Dette betyder reelt, at påvirkningen med denne metode, ved randen af blandingszonen, vil være 2-14 % over den i forvejen forekommende koncentration.

Fordele:

- Metoden inddrager fuldt ud den i forvejen forekommende koncentration af stoffet i det berørte vandområde og dermed de faktiske forhold.
- Der kan fastsættes klare administrative acceptkriterier i form af lovmæssige bestemte krav til detektionsgrænser ($\mu\text{g/l}$).
- At stofkoncentrationen skal kunne måles (beregningmæssigt) for at have betydning, giver operationelt et godt rationale.

Ulemper:

- Detektionsgrænser er ikke en statisk størrelse. Analysemetoder udvikles ofte med henblik på at kunne opnå lavere detektionsgrænser. Anvendelsen af detektionsgrænser i beregningsmodellen kræver derfor klare kriterier for, hvilken detektionsgrænse, der skal anvendes, og for betydningen af sænkningen af detektionsgrænser. Vil f.eks. udvikling af en lavere detektionsgrænse end den, der oprindeligt blev lagt til grund for en tilladelse, betyde, at kravene i tilladelsen skal skærpes?
- Der mangler angivelse af metoder og detektionsgrænser for overvågning i ferskvand, og for marin overvågning er der ikke oplyst analysemetoder og detektionsgrænser for alle stoffer i bek. 1625/2019 om fastsættelser af miljømål.
- For visse stoffer (især PAH'er) er detektionsgrænsen højere, endda betydelig højere end miljøkvalitetskravet for vand. Målbareheden repræsenterer derfor ikke den beskyttelse som følger af kvalitetskravet.

Forventet effekt

Sammen med mulighed for udpegning af blandingszoner i kystvande på op til 350 m i kystvand vil disse metoder og kriterier betyde, at der kan træffes afgørelse om tilladelse til ansøgte udledninger, som lever op til BAT. Det skal dog understreges, at vurderingerne kun er foretaget for kvalitetskravet for vand.

Videre proces

Der arbejdes videre med de foreslåede metoder.

Der kan være stoffer, som er giftige i selv meget små mængder, hvor vurderingsgrundlag for merudledning skal baseres på yderligere vurderinger end de, der er indeholdt i metoderne, jf. f.eks. punkt 6 vedr. kviksølv.

De opstillede metoder og kriterier anvendes i forhold til vurdering af opfyldelse miljømålet for kvalitetskravet for vand og dermed også implicit ift. miljøkvalitetskravet for biota. Herefter udestår stadig vurderingsmetoder og kriterier for vurdering af hvorvidt, udledningen vil føre til væsentlig ophobning i sediment, før det samlet kan vurderes, om en udledning ikke er til hinder for opfyldelse af miljømålet og ikke forringer tilstanden i det berørte vandområde.

5. Forståelsen af forringelse og ubetydelig påvirkning, hvor der er overskridelse af miljøkvalitetskrav

Bilag: Notat om ændring af bekendtgørelse nr. 1433 om krav til udledning af visse forurenende stoffer og forståelse af forringelse – leverance 1 og 2.

Det indstilles, at det i FAQ om bekendtgørelse nr. 1433 præciseres, at det inden for nærmere angivne rammer er muligt at tillade udledning, hvor miljøkvalitetskrav er overskredet svarende til mulighederne efter bekendtgørelse nr. 449 om indsatsprogrammer § 8, stk. 3, samt vejledningen til denne bekendtgørelse.

Baggrund

Vandrammedirektivets hovedforpligtelser ift. overfladevand er 1) at undgå forringelse af vandområdernes tilstand og 2) opfyldelse af miljømål. Miljømålet er som udgangspunkt god tilstand, som forudsætter overholdelse af fastsatte miljøkvalitetskrav. Begrebet forringelse er ikke nærmere defineret i direktivet.

EU-domstolen har i sin fortolkning udstrakt kravet om målopfyldelse til at gælde påvirkninger, som fører til risiko for manglende målopfyldelse. Da der ikke i tredje planperiode er mulighed for fristudsættelse, skal miljømålene være opfyldt senest i 2027. Dette krav gælder ved siden af kravet om ikke-forringelse.

Det er ikke i direktivet defineret, hvad der udgør ”forringelse”, når et vandområde er i dårlig kemisk tilstand, dvs. at miljøkvalitetskrav ikke er opfyldt. EU-domstolen har i den såkaldte Weser-dom ift. økologisk tilstand, hvor der er fem tilstandsklasser, slået fast, at hvis et kvalitetselement befinder sig i den laveste klasse, udgør enhver forringelse af dette element en ”forringelse af tilstanden”. EU-domstolen forventes ved en prøvelse umiddelbart at fastlægge et lignende beskyttelsesniveau som i Weser-sagen for kemisk tilstand.

Problemstilling

Bekendtgørelse nr. 1433 skal fortolkes i tråd med de bagvedliggende direktivforpligtelser. Det klare udgangspunkt er, at det ikke er muligt at tillade yderligere udledning af et stof til et vandområde, hvor miljøkvalitetskrav for det pågældende stof er overskredet. Dog gælder en begrænset mulighed for at tillade udledning, f.eks. hvor påvirkningen neutraliseres (udlignes) senere i planperioden, og således ikke vil forhindre, at de fastlagte miljømål nås. Denne snævre mulighed er beskrevet i bekendtgørelse nr. 449 om indsatsprogrammer, hvor det følger, at der kan ske udledning til et vandområde, hvor miljømålet ikke er opfyldt, hvis der ikke sker forringelse af vandområdets tilstand eller risiko for manglende målopfyldelse. Efter vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer skal der ske en konkret vurdering af, hvornår en påvirkning er ”ubetydelig”, og der er angivet kriterier, som kan indgå i en sådan vurdering.

BEK. nr. 1433 nævner øget forurening. Det er i FAQ præciseret, at kravet om at undgå ”øget forurening” skal fortolkes i overensstemmelse med vandrammedirektivets krav om ikke-forringelse, men det kan give anledning til tvivl om rækkevidden af bestemmelsen, da der anvendes et andet begreb.

Det skal gøres klart, hvad forpligtelsen er. Der er behov for et klart administrationsgrundlag for sagsbehandleren, evt. som vejledningstekst.

Løsning

Bekendtgørelse nr. 1433 implementerer bagvedliggende direktivforpligtelser. Det vurderes ikke juridisk muligt at udvide mulighederne for at tillade udledning ved at ændre bekendtgørelsen, da direktivforpligtelserne er minimumsforpligtelser, som medlemsstaterne skal opfylde.

Der foreslås en ny FAQ om, at det er muligt at tillade udledning til et vandområde, hvor miljøkvalitetskravet i forvejen er overskredet efter samme vurdering og betingelser som fastsat i bekendtgørelse nr. 449 § 8, stk. 3. FAQ'en formuleres af departementet med inddragelse af Miljøstyrelsen. Formålet er at opnå et klart administrationsgrundlag, hvor koblingen mellem de to bekendtgørelser bliver tydelig for sagsbehandleren.

Det har derudover været overvejet at ændre formuleringen af § 6, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 1433, så begreberne svarer til begreberne i vandrammedirektivet og reglerne med ophæng heri. Departementet er positiv over for at ændre bestemmelsen. Øget forurening vurderes dog umiddelbart at have et bredere anvendelsesområde, og en evt. bekendtgørelsesændring skal derfor undersøges nærmere. Det foreslås, at FAQ om forståelse af forringelse bibeholdes, indtil en evt. ændring af bekendtgørelsen.

Der vil være en direktivrisiko ved at tillade udledning, hvor miljøkvalitetskrav er overskredet, da det klare udgangspunkt er, at der ikke kan tillades yderligere udledning, hvis miljøkvalitetskrav er overskredet.

Forventet effekt

Præciseringen i FAQ'erne, som udgør vejledning til bekendtgørelse nr. 1433, skal skabe et klart administrationsgrundlag for sagsbehandlere i miljømyndigheder.

Videre proces

Departementet udarbejder i december udkast til FAQ, som drøftes i tværgående arbejdsgruppe og sendes i høring i berørte kontorer. FAQ-arbejdet koordineres tæt med skrivning af vejledning til bekendtgørelse om indsatsprogrammer, så disse to stemmer overens.

6. Fastsættelse af et administrativt kriterium for kviksølv

Bilag: Ingen bilag.

Det indstilles, at styregruppen godkender, at der arbejdes videre med tilgangen beskrevet under løsning.

Baggrund

Kviksølv er identificeret som et prioriteret farligt stof, hvorfor emissioner, udledninger og tab af stoffet til overfladevand skal standses eller udfases. De primære kilder til kviksølv i vandmiljøet vurderes at være direkte udledninger fra spildevandsforsyningselskaber samt deposition/udledninger fra kulkraftværker. For at virksomhederne må udlede deres spildevand, skal de have en godkendelse fra Miljøstyrelsen.

Problemstilling

For at kunne træffe forvaltningsmæssige afgørelser om udledning af kviksølv fra virksomheder er der behov for at kunne fastsætte et administrativt kriterium (udlederkrav). Der er fastsat EU

miljøkvalitetskrav for kviksølv og kviksølvforbindelser med maks. koncentration i vand på 0,07 µg/l (mod akut giftighed) og et miljøkvalitetskrav for biota på 20 µg/l vådvægt (fisk), men der er ikke fastsat et generelt vandkvalitetskrav for kviksølv, som kan anvendes til at fastsætte middeludlederkrav. Det følger af direktiv 2008/105/EF, at der ikke kan fastsættes et kvalitetskrav for vand for kviksølv, der sikrer samme beskyttelse som miljøkvalitetskravet for biota. Iflg. EU databladet for kviksølv vil et vandkvalitetskrav for kviksølv skulle fastsættes til 22 pg/l for at sikre samme beskyttelse af biota som det fastsatte miljøkvalitetskrav for biota på 20 µg/l. Et vandkvalitetskrav på 22 pg/l er under detektionsgrænsen og langt under i forvejen forekommende koncentrationer i vandfasen i langt de fleste danske vandområder, hvor overvågningsdata viser overskridelser af miljøkvalitetskrav for biota for kviksølv i fisk på op til 70-100 %.

Der findes endnu ikke en metode, som beregningsmæssigt kan "omsætte" udledningens stofkoncentrationer og udledte stofmængder til en stigning af stofkoncentrationen i biota.

Nederlandene har fastsat et kvalitetskrav for vand for kviksølv på 70 pg/L. Det vurderes ikke at have afgørende betydning for udledningstilladelser hvis der fastsættes et kvalitetskrav i vand på enten 22 pg/L til 70 pg/L.

Østrig anser ud fra en model eksempelvis tilførslen ubetydelig for vandområdet, hvis industriudledningen kun udgør en meget lille procentdel af den samlede udledning til vandområdet. Østrig henviser bl.a. til præambelbestemmelse om, at hvis strengere vilkår ikke kan sikre målopfyldelse, kan der ikke stilles krav om dette.

Løsning

Det foreslås, at der i sager om udledning af kviksølv foretages en konkret vurdering af hver ansøgning med udgangspunkt i de generelle principper fastslået i leverance 1 og 2 (mulighed for merudledning og forståelse af begrebet forringelse). Der inddrages kriterier for, hvornår en påvirkning er ubetydelig, f.eks. helhedsbetragtninger og kildens påvirkning ift. den samlede påvirkning fra øvrige kilder, jf. bekendtgørelse om indsatsprogrammer § 8, stk. 5. Det vurderes at kunne indgå i vurderingen, hvis fx aktiviteten indebærer omlægning til en produktion, der fører til en mindre luftemission og dermed også mindre luftformigt nedfald af et bestemt stof til vandområdet, fx omlægning til biobrændsel. Det afgørende er vandområdets påvirkning af det pågældende stof. Dette præciseres i vejledning til bekendtgørelse nr. 449 om indsatsprogrammer.

Der vil med denne tilgang blive taget højde for, om BAT har medført en mindre udledning af kviksølv fx ved rørgrensning og en vurdering af, hvor meget mere en direkte udledning vil tilføre af kviksølv, end hvad miljøet ville få tilført ved fx atmosfærisk deposition fra samme virksomhed.

Med denne løsning foretages en konkret vurdering af udledningens betydelighed ift. vandområdets tilstand som helhed ud fra de generelle kriterier for, hvornår en udledning er uden betydning for vandområdets tilgang. Særligt tilgangen om at vurdere kildens betydning ift. andre kilder, som ofte vil indgå i argumentationen, vurderes ikke at have direkte ophæng i direktivet. Da kviksølv er et prioriteret farligt stof, vurderes der at være en betydelig procesrisiko ved den foreslåede tilgang.

Forventet effekt

Denne tilgang vil muliggøre afgørelser i sager om kviksølv.

Videre proces

Den foreslåede tilgang anvendes i konkrete afgørelser.